

§ 261.

Udvalget er i Trangstifælde forpligtet til efter Lægeerklæring at drage Omsorg for og afholde Udgifterne ved en døv Persons Deltagelse i et Kursus for *Mundafæsning* paa et af Statens Døvstummeinstitutter, for saa vidt Instituttet anser en saadan Undervisning for formaalstjenlig.

Forsorg i Anledning af Tuberkulose, Kræft m. v.

§ 262.

Stk. 1. Det sociale Udvalg drager i Trangstifælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en Person, der lider af *Tuberkulose*, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snaarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om paagældende bør undergives særlig Sygebehandling ved Indlæggelse paa Statsanstalt eller paa en af de af Staten i Henhold til Lovgivningen om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling godkendte Anstalter eller ved ambulant Behandling paa saadanne. Saafremt Lægen skønner, at saadan Indlæggelse eller Behandling skal finde Sted, retter Udvalget Henvendelse til vedkommende Helbredelsesanstalt om Behandlingens Iværksættelse. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at bistaa Anstalten samt at drage Omsorg for Patientens forsvarlige Forsorg, indtil Anbringelse paa Anstalt kan finde Sted.

Stk. 2. Udvalget er i Trangstifælde forpligtet til at udrede den Del af Udgiften ved en Patients Ophold og Behandling paa en af de foran omhandlede Anstalter, der ikke dækkes af Statens Tilskuud.

Stk. 3. Udvalget er derhos forpligtet til i Trangstifælde at udrede de ved Anstaltsopholdet foranledigede Udgifter til Patientens Beklædning, Rejse (Transport) til eller Udskrivning fra Anstalten. Dette gælder ogsaa i de Tilfælde, hvor Indlæggelse sker i Henhold til en Epidemikommissions, eventuelt Overepidemikommissions Bestemmelse. Beklædning maa dog kun ydes indenfor de Grænser, som Anstalten ifølge sit Regulativ absolut kræver.

Stk. 4. Det samme gælder i Tilfælde, hvor en Patient, som paa Grund af bevislig Pladsmangel paa den af de omhandlede Anstalter, paa hvilken han under Hensyn til sin Bopæl skulde have været indlagt, behandles paa almindeligt Sygehus.

Stk. 5. For saa vidt en Patient paa en af de i Stk. 1 omhandlede Anstalter ifølge en af Anstaltens Overlæge truffen Bestemmelse midlertidig overflyttes til et andet Sygehus eller en anden Sygehusafdeling til Behandling for en i Forbindelse med den tuberkuløse Lidelse staaende Sygdom, uden at denne Behandling kan betragtes som et Led i den Kur, som paagældende Tuberkuloseanstalt yder, afholder Opholdskommunen i Trangstifælde de med Overflytningen og den midlertidige Behandling forbundne Udgifter.

§ 263.

Det offentlige skal i Trangstifælde, dog kun indtil vedkommende maatte kunne faa Invaliderente, Aldersrente eller Hjælp efter §§ 247 eller 248, yde Hjælp til Underhold for en Familie, hvis Forsørger er Patient paa en af de i § 262 omhandlede Anstalter eller er anbragt som i § 262, Stk. 4—5, omhandlet eller paa et af de i § 264 omhandlede godkendte Hjem. Denne Hjælp kan dog ikke overstige, hvad der kunde være ydet Forsørgeren som Invaliderente eller, hvis han er over 65 Aar, som Aldersrente.

§ 264.

Saafremt en Tuberkulosepatient *udskrives* fra en af de i § 262 omhandlede Helbredelsesanstalter skal det sociale Udvalg i hans Opholdskommune, efter vedkommende